

Hollywood-Vacker

jag hade börjat vänja mig vid
att jag aldrig blir van vid tanken
att alltid leva ensam
men jag hade motvilligt accepterat den

fram tills att jag drömde den där drömmen
härom natten
den om henne
sanningen är
att jag har inte en susning om vem hon var
men jag minns värmen i mitt hjärta
när hon såg på mig
hon var vacker
inte sådär hollywood-vacker
utan vacker på riktigt
trots det så var drömmen ändå som en film
jag omfamnade henne
skjutsade henne på min cykel i regnet
vi möttes i en kyss
och sedan bytte drömmen scen
jag fick en glimt av en vardag med henne
känslan att vara behövd
att behöva någon
att älska och vara älskad
det var underbart
sedan vaknade jag

fan
jag som hade börjat vänja mig vid
att jag aldrig blir van vid tanken
att alltid leva ensam
nu kan jag inte längre acceptera den

även om ingenting förändrats egentligen
mitt öde är detsamma som innan
trots drömmen om henne jag aldrig kommer att få
är jag dömd att alltid leva ensam

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nicklas med Poeter.se id #4315 innehar upphovsrätten